

Film je pravi triler, a jeza je tim veća jer prikazuje stvarnost

Autor Miroslav Ambruš-Kiš

Utorak, 14 Travanj 2015 10:01 - Ažurirano Utorak, 14 Travanj 2015 10:25

Amerikanci privatiziraju sve i svašta. Notorno je da u javno-privatnom partnerstvu dižu i zatvore. Isplati se: dugovi se vraćaju, a dijeli se i dobit. Novac je i onako iz državnog proračuna. Zato je SAD vodeća zemlja u svijetu po broju zatvorenika na ukupan broj stanovnika. Sada je u SAD-u broj zatvorenika pet puta veći nego 1980. godine. Sada ih je 1,62 milijuna na 320 tisuća iz godine kad je predsjednik Reagan dopustio da se sve može privatizirati. A stanovnika je uglavnom jednak broj, a sve kaže da je pravog kriminala manje.

Što se pak događa kad se privatiziraju obavještajne službe?

Tada dobijete zaposlenika koji sluša poslodavca, a ne interes države.

A poslodavca se uvijek baš i ne sluša. Javnost je upravo tako, preko jednog »neposlušnog« zaposlenika u privatnoj tvrtki koja radi za Državnu sigurnosnu agenciju, supertajno špijunsko čudovište za koje se pokazalo da nadzire sve komunikacije svih svojih građana i da o tome stvara dosjee. A da joj nije mrsko to raditi i polovici ostatka svijeta, uključujući čelnike država.

Sve to otkrio je zviždač, kompjuteraš Edward Snowden.

Kako je to, i kome otkrio te pod kojom su psihozom stupili u kontakt Snowden i Filmašica Laura Poitras – o tome govori dokumentarni film Citizenfour.

Tim se pseudonimom Snowden predstavio filmašici koja dotad već imala problema jer je snimala dokumentarce o posljedicama napada terorista na SAD, a to prćkanje državi nije bilo milo.

Film je pravi triler, a jeza je tim veća jer prikazuje stvarnost koja se odvijala od siječnja 2013. godine kad je Laura Poitras dobila kontakt od anonimca, preko Snowdenovih dokaza da zna sve o njoj pa i ono što je mislila da je samo njena intimna istina, do najave da će otkriti kako sustav funkcionira.

Film je pravi triler, a jeza je tim veća jer prikazuje stvarnost

Autor Miroslav Ambruš-Kiš

Utorak, 14 Travanj 2015 10:01 - Ažurirano Utorak, 14 Travanj 2015 10:25

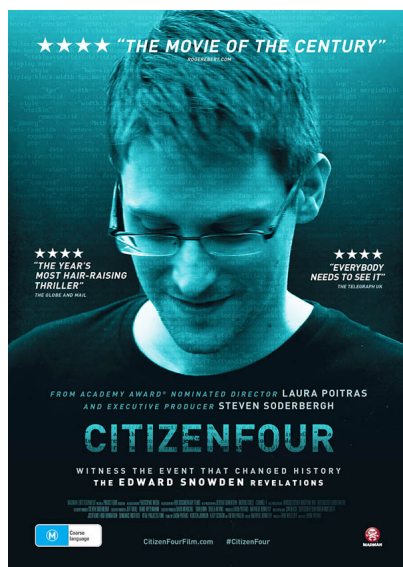
Laura Poitras je alarmirala istraživačke novinare Glenna Greenwalda i Guardianova reportera koji se bavi tajnim službama Ewana MacAskilla, kako bi se uvjerila »da je priča prava«.

Potom slijedi Snowdenov nestanak, njihov ugovoren susret u Hong Kongu i prvi intervju u kameru. Potom i drugi, nakon što su već postali svjesni više potresa kojega su uzrokovali, nego ono što bi se nazvalo reakcijama.

Kada Snowden govori izravno u kameru, kada se bavi nečime u svojoj hotelskoj sobi, osjeti se velika težina u zraku koju bi se moglo nožem rezati, ali se može procijeniti Snowdenova vjerodostojnost, ali i cjeloviti užas onoga zbog čega je potpuno napustio sređen život odlično plaćenog kompjuteraša samo zato da bi u interesu ljudi progovorio o tome što im država radi.

Snowden je zavrijedio Nobelovu nagradu za mir, a Laura Poitras Oscara za ovaj film iz kojega pršti čudovišna stvarnost. No, znamo, svijet nije savršen, a priče vrlo često ne završavaju holivudskim hepiendom.

Film se prikazuje u nedjelju u 20 sati.

Film je pravi triler, a jeza je tim veća jer prikazuje stvarnost

Autor Miroslav Ambruš-Kiš

Utorak, 14 Travanj 2015 10:01 - Ažurirano Utorak, 14 Travanj 2015 10:25
